

Balázs István, előadóművész, publicista (Miskolc)
Böszörményi István, tanár, publicista (Losonc)
Danis Ferenc, honismereti kutató (Ipolság)
Fábry János, tanár (1830-1907)
Fábry Zoltán, író, publicista (1897-1970)
Gaál Lajos, geológus (Rimaszombat)
Sz. Haltenberger Kinga, művészettörténész (Losonc)
Juhász Dósa János, újságíró (Rimaszombat)
Koncsol László, irodalomkritikus, publicista (Pozsony)
B. Kovács István, gömörológus (Rimaszombat)

Major Zoltán, történész (Budapest)
Mihályi Molnár László, tanár, publicista (Szepsi)
Nevizánszky Gábor, régész (Nyitra)
Pósa Lajos, költő, lapszerkesztő (1850-1914)
Puntigán József, publicista (Losonc)
Szabó Gyula, festőművész, költő (1907-1973)
Szászi Zoltán, újságíró (Rimaszombat)
Szakolczay Lajos, műkritikus Budapest
Tolnay Zsuzsa (Aggtelek)
Tóth Lajos (Nagybalog)

*Aldott ünnepeket
kívánunk
kedves Olvasóinknak.*

A 2008. évi 1. szám tervezett tartalmából:

„Augusztus 13. (hétfő). Szép felhőtlen nap virradt ránk. Az éji zúgó moraj a táborban egyre fokozódott. A tüzek fényét elhomályosítja a kelő nap, de azt a borulatot, mely a szíveket befogta, el nem oszlatná.”

Az éjjeli lövések hangja még el nem hallgatott, a megindító jelenetek egész sora még csak most következett. Amott szemünk láttára borul lovára a huszár, megsimogatja, megsókolja hű társát. Mikor már búcsút vett tőle, legott agyonlövi. Tetemére borul, s megsiratja. Majd kihúzza hüvelyéből kardját, s ereje megfeszítésével ketté töri, végre eldobja. Volt, ki golyót röpít agyába, s ott hal meg. Hány honvéd zúzza össze puskáját. A kétségbeesés százféle változata nyilvánul.

Hozzák a zászlót. Ezer darabra szaggatják, hogy a foszlányokat szívükre téve magukkal vigyék. Nekem egy vörös szalagdarab jutott, ereklyeként őrzöm.

Szívet rázó jelenetek ezek.

Sajnálom, hogy a fenségesen borzasztó s nagyszerűségben óriási képnek méltó leírását gyöngye tollam nem adhatja vissza.

Mindenki árulásról beszél.

Mennydörgésszerű csattanás reszketteti meg a levegőt. A szerkocsik tartalmát robbantják föl a tüzerek. Eget ostromló káromlás zúg föl itt és ott.”

(**Fábry János**: A haza minden előtt. Emlékiratok 2.)

